

תת"ע (חיפה) 2841-03-12 - מדינת ישראל נ' אחמד חלייחל

תת"ע (חיפה) 2841-03-12 - מדינת ישראל נ' אחמד חלייחלשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 2841-03-12

מדינת ישראל

נגד

אחמד חלייחל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[11.11.2024]

כבוד השופט תומר שלמה בן חמו

החלטה

בפני בקשה להנפקת אישור הפקדה והכרזה על סיום פסילה.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירת נהיגה בשכרות עוד בשנת 2012, לאחר שהנאשם כפר נקבע התיק לשמיעת ראיות ליום 2/3/2014 ומשלא התייצב המבקש נגזר דינו והוטל עליו עונש הכולל 30 חודשי פסילה בהעדרו. המבקש פנה אל בית המשפט בבקשה שיכריז על סיום תקופת הפסילה, המבקש טוען כי עניין הפסילה הובא לידיעתו כשנה אחרי מתן גזר הדין (היינו לפני 9 שנים) על ידי עורך דינו שייצג אותו דאז אך זה לא מסר לו כי עליו להפקיד את רשיון הנהיגה, ובכל מקרה טען בבקשה בסעיף 7 כי רשיון הנהיגה אבד לו מספר חודשים לפני מתן גזר הדין. כאמור אין מחלוקת כי בתיק זה המבקש לא הפקיד את רשיונו עד עצם היום הזה.

המשיבה מתנגדת לבקשה, טוענת כי מדובר בבקשה לחישוב פסילה רטרואקטיבית על המבקש היה להפקיד את רשיון הנהיגה פיזית במזכירות ביהמ"ש ופסילה זו הינה במצטבר לכל פסילה אחת בהתאם לסעיף 42 (ב) לפקודת התעבורה.

פקודת התעבורה ותקנותיה מכילות הסבר שיש בו רצף משפטי, לוגי וכרונולוגי לעניין כניסתה לתוקף של פסילת רשיון הנהיגה והפעולות המתחייבות מן הפסילה.

סעיף 556 א' לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה") קובע כי "נפסל בעל רשיון נהיגה על ידי ביהמ"ש המחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו ביהמ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שנועדה לו על הפסילה.

סעיף 557 (ב) לתקנות התעבורה מאפשר לבעל רשיון להפקיד תצהיר חלף רשיון נהיגה שאבד אזי יחל מרוץ תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה.

כאמור המבקש לא הפקיד את רשיון הנהיגה שלו הרציונאל שבהפקדת רשיון ממחיש לבעל הרשיון את עובדת כניסתו לתוקף של הפסילה, ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. וכי רק מי שימציא את הרשיון יחל מרוץ תקופת הפסילה שנקבעה על ידי ביהמ"ש.

המבקש לא פעל על פי הוראת ביהמ"ש ולא הפקיד את הרשיון או תצהיר תחתיו והיום מבקש הוא לחשב רטרואקטיבית את תקופת הפסילה.

בבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 14.4.14] אליו הפנתה המשיבה בתגובתה שם נתפס רשיון הנהיגה של הנפסל במסגרת החקירה באותו התיק ובית המשפט העיר כי אין לחייב אדם שרשיונו נלקח ממנו במהלך חקירה משטרתית בהמצאת תצהיר חלף הפקדת הרשיון אך אין מדובר במקרה דומה שכן רשיון הנהיגה מעולם לא נתפס בתיק זה, המבקש לא עשה כל פעולה אקטיבית להפקדת רשיון או תצהיר.

לעניין חישוב תקופת הפסילה, כבוד השופט סולברג בבש"פ ג'אבר (פסקה 14) קבע כי "משגזר בית המשפט את הדין סיים זה את מלאכתו, העניין אינו פלילי אלא מנהלי, "פרשנותו הישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלוונטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק, אי הפקדת הרשיון במזכירות בית המשפט היא ארוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין וכפועל יוצא ממנו ולא מגזר הדין נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה משעה שבית המשפט קם מכסאו..... אמור מעתה כי הסמכות נתונה לרשות הרישוי "

על כן הבקשה נדחה, על המבקש לפנות לרשות הרישוי לחישוב תקופת הפסילה.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.